Baroko

Hapka & Horáček

Schoulené holky spí nahé
u hrobu Tycha de Brahe.
Z kamene oživlá světice
pozvedá monstranci měsíce.

Taková zář je jen jedna,
odtud až do nedohledna...
No a z něj daleko široko
proudem se rozlévá baroko.

Andělé, odhalte tváře!
Pro slepé harmonikáře,
které jsem čekal a nepropás',
důvěrně známý je každý z vás.

Jste-li tak důvěrní známí,
pojďte a zpívejte s námi.
My dole, vy zase vysoko.
O tom, jak mocné je baroko.

Sedlejme koně, a vzhůru!
Zaplašme zlou denní můru,
která nám sežrala století.
Zpěnění hřebci se rozletí

V tuto noc lámání kostí
chytrácké malověrnosti.
Srazme tu bestii hluboko,
tak jak to umí jen baroko.

Dnes je dnes, ale co zítra?
Zbyde tu zázračná mitra?
Komu dá svou hlavu do klína
ryzáček svatého Martina?

Zem, která nemá své nebe,
ztratila všechno – i sebe.
Zarůstá pastvou jen pro oko...
Proč jsi tak vzdálené,
v perutích oděné
baroko?

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!